



HVRM's Trek naar de Trek 2002

Maandag

Eén camion, één trailer, één spiksplinternieuwe zelf-in-elkaar geknutselde prachtige camionette, twee volgepropte auto's waarvan één met aanhangwagen en daarbovenop een sulky, negen paarden met ruiter en één volger.

Met die karavaan trok de HVRM maandagochtend richting Doel, ons vertrekpunt voor de "Trek 2002". Aanvankelijk zat het weer niet mee, maar in Doel aangekomen is de zon beginnen schijnen en ze heeft ons vergezeld tot aan het eind van de week. Bij het uitladen bleek Wizzy's hoefijzer afgetrapt. Met enige materiële hulp van de plaatselijke taverne-uitbater en Raf zijn (naar eigen zeggen) luttele ervaring met hoefijzers, werd het terug netjes op zijn plaats gezet. Het mag gezegd, het is de hele trek, en nog veel langer, op zijn plaats gebleven!

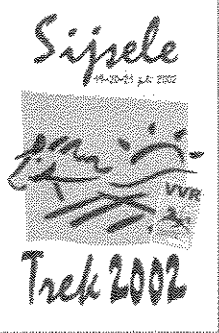
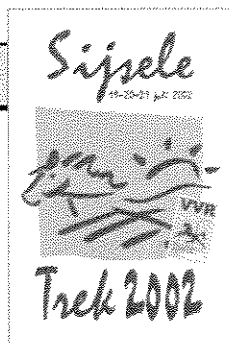
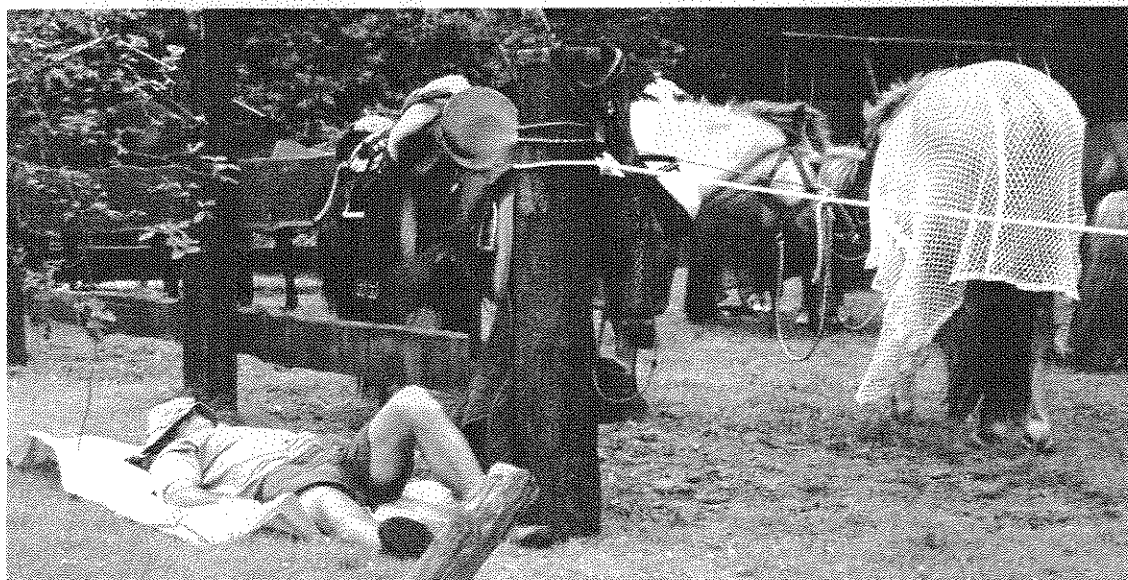
Na de eerste picknick, met zicht op de kerncentrale, trokken we te paard langs het Verdrongen Land van Saeftinge. We hielden er even halt om van het prachtige vergezicht te genieten. Het grotendeel van de wegen was verhard, dus werd er gedraafd en gegaloppeerd op de smallere grasstroken erlangs. In de late namiddag werden we verwacht bij Els van manege "De Zandloper". De paarden genoten er van een verfrissende douche, de ruiters van een verfrissende pint. De tenten werden op het gazon rechtgezet. 's Avonds genoten we van een heel lekker maal in "De Bollewaert" te St. Gillis Waas. De eerste dag en de eerste 30 km zaten er op.

Dinsdag

Onze tentjes stonden vlakbij een drukke weg, van een goede nachtrust was dus geen sprake. Het traditioneel spek-met-eieren-ontbijt (lees zonder spek) werd die ochtend met veel zorg door Tony bereid. Samen met de vers gezette koffie van onze gastheer was het genieten in de vroege ochtendzon. Terwijl onze Martine de picknick maakte kwamen Erna, Hilde en haar kindjes aan om ons te vergezellen op de verdere tocht.

De paarden werden opgezadeld. Dit keer geen vergezichten maar een bosrijke omgeving. Een stevige galop werd door iedereen geapprecieerd. Het boscafé, de afgesproken picknickplaats lag diep verscholen in... het bos. Daar wachtte de logistieke dienst (Hilde en Chris) met een hoop boterhammen.

Na Tony's middagdutje ging de trip verder richting Moerbeke-Waas (lees daas!). Daar waren we te gast in het Mennershof, een oude hoeve verbouwd voor hoefveterinair. Prachtig ingericht met alles erop en eraan. Na het avondeten een verfrissende douche en wat napraten bij een biertje of een lekker wijntje.



Woensdag

Tot ergernis van iedereen verstoorde een luid loeiende koe de stilte van de vroege ochtend. We werden verrast met een uitgebreid ontbijtbuffet. De route werd uitgestippeld, de middagstop vastgelegd. Ook de zon was weer van de partij. De ochtendtrip verliep dan ook vlot en zonder problemen. Na de picknick vertrokken we, met Marengo op kop, richting Sas van Gent. Toch een hele belevenis voor zowel paard als ruiter. De drukte rond het sas maakte weer plaats voor de

rust van ruiterwegen, alhoewel de dagen hier heel actief waren.

Die nacht logeerden we in het Westkanterhof. Een aantal mensen bevolkte het chalet, de anderen overnachtte in tenten. Een aangename verrassing: Frans en Lu kwamen even gedag zeggen en gingen mee uit eten, nog gezelliger! Bij de après zaten we gezellig kort bijeen in het chalet. Martine veroorzaakte kortsluiting op het toilet, Stefaans capriolen kwamen naar boven, kortom er werd veel plezier gemaakt.

Donderdag

In het chalet had men niet geslapen, de één wegens plaatsgebrek, de ander wegens het gesnurk van Danny die dan zelf geen oog had dicht gedaan.

De hele dag reden we langs het Leopoldkanaal. Prachtige onverharde wegen zodat er frequent gedraafd en gegaloppeerd werd. Toch moesten we ons enthousiasme wat intomen want de sulky kwam bij momenten nogal hoog van de grond.

In de taverne waar we onze picknick aten startte die avond het mosselseizoen, er werd meteen gereserveerd. Iedereen had trouwens zin in een goeie portie mosselen! De namiddag reden we verder langs het water, in Moerkerke werden de paarden op stal gezet. Chris en Hilde hadden al een paar tenten rechtgezet in de buitenpiste(merci). En dan terug ... richting mosselen! Ze waren even lekker als duur! Na dit festijn nog een afsluitertje in een gezellig lokaal cafeetje.

Vrijdag

Ondanks dat er weer een drukke weg vlakbij de tenten liep, had iedereen goed geslapen. Martine's tent stond even bol van een menselijke gas-ontsnapping, een enorme knal en hilariteit onder de toeschouwers. Sijsele, de uiteindelijke bestemming, werd bereikt na zo'n 8 km. Het gebeuren vond plaats in de legerkazerne. Vluc één en ander installeren en weer opzadelen voor de eerste VVR-tocht welke Chris meereed in mijn plaats. Er werd veel en vooral snel gelopen, dit samen met het warme weer zorgde voor zweet en stof, zodat de paarden echt héél vuil terug de kazerne binnenreden! Eén van Aiki's ijzers was tijdens die week reeds dermate versleten dat er nog slechts een half onderstond. Zowel de paarden als de ruiters genoten van een koude douche.

Er werd ons in de kazerne een warme maaltijd aangeboden. Telkens heel verzorgd, met soep, een hoofdschotel en een dessert.

Na het avondeten ging onze groep recht naar de bar. Het bier vloeide met gemak naar binnen, de uitwerking volgde. Er werd gedanst, veel gedanst! De HVRM-kern was in topvorm zodat het bruusk einde om 2.00 uur als een tegenvaller ervaren werd. Dan maar op zoek naar de tenten. En stond er daar op onze weg toch geen jeep met daarin te slapen Frans & Lu? We konden niet aan de verleiding weerstaan om deze even op te schudden. Wat verder zagen we Frans op nachtwandeling, och arme, Lu had de storm alleen doorstaan. Raf zong een liedje voor Erna bij de tent, de rest proestte het uit, Tony bromde even. Innes buitentent werd voorzichtig verwijderd... maar Inne sliep door... dan ook maar gaan slapen.

Zaterdag

Goed geslapen, alleen te weinig. Opvallend: alleen de gelegheidsdrinkers hadden een zwaar hoofd, volgend jaar eerder starten met de voorbereiding.